

1.Sygn. akt VI GC 698/19

1.0.0.1.WYROK

1.0.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku, Wydział VI Gospodarczy

w składzie Przewodniczący sędzia Andrzej Makówka

Protokolant protokolant Barbara Pytlik

po rozpoznaniu 21 sierpnia 2019 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko K. K.

2.o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia

Sygn. akt VI GC 698/19

UZASADNIENIE

Powódka(...)S.A. w W. pozwem z 21 lutego 2019 r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wniosła o zasądzenie od pozwanego K. K. 48.977,66 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej (...) od sumy 36.092,56 zł od 21 lutego 2019 r. i kosztami procesu. Podała, że 18 grudnia 2013 r. pozwany zawarł umowę o kredyt obrotowy w rachunku bieżącym na okres 12 miesięcy z możliwością przedłużenia. Pozwany regulował należności niezgodnie z harmonogramem co spowodowało naliczanie przez powódkę odsetek umownych za opóźnienie od należności przeterminowanych. W związku z upływem okresu kredytowania wierzytelność stała się wymagalna 18 grudnia 2015 r. Na dochodzone roszczenie składało się: 36.092,56 zł zaległego kapitału, 182,49 zł odsetek kapitałowych, 11.481,97 zł odsetek karnych, 1.220,64 zł kosztów, opłat i prowizji.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Potwierdził zawarcie umowy z powódką. Zarzucił przedawnienie roszczenia procesowego, a niezależnie od tego jego nieudowodnienie co do wysokości. Ponadto twierdził, że dokonywał spłat kredytu zgodnie z harmonogramem, zapisy umowne dotyczące kosztów i odsetek były niezgodne z prawem, nie doszło do przedłużenia okresu trwania umowy. Zakwestionował wiarygodność przedstawionych przez powódkę, a niepodpisanych i niepoświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopii jako dowodów. Zarzucił, że regulamin kredytowania oraz tabela opłat i prowizji nie zostały mu nigdy przedstawione. Wreszcie podniósł, że dołączenie do pozwu historii rachunku bankowego stanowiło naruszenie tajemnicy bankowej.

Sąd ustalił:

17 grudnia 2013 r. strony w ramach prowadzonych przez siebie działalności gospodarczych zawarły umowę, na mocy której powódka udzieliła pozwanemu kredytu obrotowego w rachunku bieżącym w kwocie 39.960,12 zł na okres 12 miesięcy od dnia udostępnienia limitu w rachunku bieżącym. Kredyt miał być spłacany zgodnie z harmonogramem. Oprocentowanie kredytu było zmienne, stanowiło sumę marży kredytowej i stawki referencyjnej (...)i w dniu sporządzenia umowy wynosiło 11,19%. Zgodnie z rozdz. (...) umowy okres kredytowania mógł zostać przedłużony o kolejne 12 miesięcy. Kredytobiorca zobowiązany był do przedłożenia dokumentacji finansowo-prawnej stanowiącej podstawę do wydania decyzji o przedłużeniu limitu na okres kolejnych 12 miesięcy w terminie nie wcześniej niż 60 dni oraz nie później niż 30 dni przed zakończeniem okresu kredytowania. W myśl rozdz. (...)pozwany miał możliwość dysponowania limitem w każdym czasie do wysokości przyznanego limitu pomniejszonego o prowizje oraz inne należności banku. Wraz z egzemplarzem umowy pozwany otrzymał regulamin kredytowania i tabelę opłat i prowizji (§ 9 ust 3 lit. c ppkt ii).

Dowód: umowa kredytu k. 110-112, tabela opłat i prowizji dotyczących produktów kredytowych i regulaminu kredytowania k. 164-170

18 grudnia 2013 r. kredyt został wypłacony powodowi.

Dowód: potwierdzenie wypłaty kredytu k. 122

15 grudnia 2014 r. pozwany złożył wniosek o zmianę warunków kredytowania poprzez przedłużenie linii i podwyższenie jej do kwoty 60.000 zł.

Dowód: wniosek o zmianę warunków umowy k. 235

Pozwany spóźnił się z płatnością raty z kwietnia 2015 r. o 19 dni i raty z czerwca 2015 r. o 14 dni. Rata z grudnia 2015 r. nie została uregulowana.

Dowód: wykaz spłat dokonanych przez pozwanego k. 123, historia rachunku bankowego pozwanego k. 123-163

Pismem z 27 listopada 2018 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty 47.835,50 zł. Pozwany nie spełnił świadczenia. Wcześniej w latach 2016 i 2017 świadek P. T. wzywał w imieniu powódki pozwanego do zapłaty powstałego długu rozmawiając kilka razy z pozwanym telefonicznie.

Sąd zważył:

Powódka dochodziła zapłaty kredytu udzielonego pozwanemu. Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Powódka wykazała wysokość swojego roszczenia za pomocą przedłożonych dowodów: umowy, tabeli opłat i prowizji oraz regulaminu, harmonogramu spłat, historii rachunku bankowego, wniosku pozwanego o przedłużenie obowiązywania umowy do grudnia 2015 r. W tej sytuacji zarzuty pozwanego: niewykazania roszczenia co do wysokości, nieprzedłużenia umowy kredytu na kolejny rok, nieotrzymania regulaminu i tabeli opłat okazały się bezskuteczne. Podobnie zarzut dotyczący kserokopii dokumentów, gdyż do akt sprawy powódka złożyła kserokopie poświadczone za zgodność z oryginałem przez zawodowego pełnomocnika występującego w sprawie.

Skuteczny był natomiast zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Termin płatności ostatniej raty kredytu przypadał na 18 grudnia 2015 r. Roszczenie powódki przedawniło się zatem 31 grudnia 2018 r. Pozew w

sprawie został wniesiony dopiero 21 lutego 2019 r., po upływie terminu przedawnienia. Powódka nie zdołała wykazać za pomocą dowodu z zeznań świadka, że doszło do przerwania biegu przedawnienia. Świadek tylko ogólnikowo pamiętał rozmowy z pozwanym, nie potrafił wskazać kiedy dokładnie kontaktował się z pozwanym, a nadto nie wiedział konkretnie której umowy dotyczy postępowanie.

W tej sytuacji powództwo oddalono jako przedawnione na podstawie wskazanych wcześniej przepisów.

O kosztach procesu postanowiono na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. obciążając nimi powoda w całości, stosownie do wyniku postępowania. Na koszty te złożyły się: 3.600 zł wynagrodzenia pełnomocnika i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sędzia